

bundne opsparring eller den præmierede opsparring virkede, var det jo præcis – sådan som hr. Klaus Hækkerup sagde for lidt siden – fordi man kunne flytte penge fra én konto til en anden konto. Og det er præcis det, der er forskellen i forhold til det, regeringen anviser, for som den tidligere overvismand Claus Vastrup siger, så kan man ikke det med regeringens model.

Derfor mangler vi at få at vide fra hr. Anders Fogh Rasmussen, hvordan Venstre vil sikre den effekt i forhold til dansk økonomi. Hvordan vil man sikre det? Hvor meget vil man have?

Endelig vil jeg da gerne her til sidst rose hr. Anders Fogh Rasmussen for den helt fantastiske form for selverkendelse, som hr. Anders Fogh Rasmussen bevægede sig ud i, da han nævnte begrebet VIVU-princippet, nemlig at hr. Anders Fogh Rasmussen jo er et levende bevis på, hvad der sker: Når man putter vrøvl ind, kommer der vrøvl ud.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Man kan i hvert fald tydeligt høre, at hr. Buksti i hvert fald slet ikke har opfattet noget af det. Det, der var tale om, var, at finansministeren står og putter noget ganske bestemt ind i sin regnemaskine, som er fuldstændig løsrevet fra virkeligheden og er fuldstændig fantasi fra finansministerens side i beskrivelsen af Venstres og Det Konservative Folkepartis forslag, og det må der naturligvis komme noget vrøvl ud af.

Så vil jeg gerne svare hr. Thulesen Dahl: Jamen der skal ikke være nogen tvivl om, at vi ønsker denne regering væk så hurtigt som muligt. Opstår der en anledning til det, skal vi af med denne regering. Men vi vil da gerne prøve, om vi sammen med regeringen gennem forhandlinger kan finde løsninger og få den stramning af finanspolitikken, som vi har talt for i lang tid. Det synes jeg da man skylder befolkningen, men hvad der kan komme ud af det, ved vi ingenting om.

Hr. Holger K. Nielsen vil gerne vide, hvad forskellen er på Venstre og en række andre partier. Ærlig talt: Jeg tror ikke, at den taletid, der er berammet til besvarelse af spørgsmål, levner mulighed for det. Jeg kunne lige så godt spørge hr. Holger K. Nielsen: Hvad er forskellen på SF og gammelkommunisterne og Enhedslisten? Hvad er forskellen på SF og Socialdemokratiet? Mon det egentlig giver nogen meningsfyldt debat?

Så endelig til hr. Buksti, som siger, at præmieret opsparring jo ikke virker: Jamen hør lige her, hvad er det egentlig, vi snakker om? Vi snakker om, hvordan vi kan øge den reelle opsparingslyst i befolkningen. Det, det drejer sig om, er at øge lysten til at spare op, men gør man det ved at tvinge folk? Nej, selvfølgelig ikke. Og hvis den grundlæggende lyst til at spare op ikke vokser, sker der bare det, at hvis man bliver tvunget til at spare op et sted, flytter man pengene fra én konto til en anden, hvis man har mulighed for det. Det tror jeg vi alle sammen er enige om, og derfor drejer det sig altså om at lave noget, der gør, at den grundlæggende lyst til at spare op bliver større.

Vi kan i hvert fald konstatere, at de ordninger, som vi lavede i 1980'erne, var meget succesfulde. I 1993 var vi oppe på, at 7,7 mia. kr. var sparet op på opsparingskonti til boligformål og uddannelsesformål. Men så kom der en ny regering, og så afskaffede den præmieringen og ordningerne. Det synes vi er for dårligt, og man skulle måske prøve at genoptage nogle drøftelser og se, om der kunne laves nogle ordninger i en ny og måske udvidet skikkelse.

Per Stig Møller (KF):

Danmark står over for store beslutninger i det kommende folketingsår – beslutninger, som vil komme til at præge det danske samfund langt ind i næste årtusinde:

Skal vi være med til at skabe det nye Europa, som tegner sig efter regeringskonferencen, eller skal vi stå udenfor med ringe indflydelse? Skal vi have en ny borgerlig regering, som kan sikre, at velfærdssamfundet ikke kun bliver forbeholdt vores generation? Skal vi tage de nødvendige beslutninger om vores folkeskole og højere læreanstalter, så vi kan bringe vores uddannelsessystem tilbage i verdenseliten? Skal vi sikre en solid dansk økonomi med høj beskæftigelse og lav inflation, eller skal vi spille de muligheder, en god samfundsøkonomi giver os i disse år?

Ja, spørgsmålene er mange ved starten til dette folketingsår. Men statsministeren havde ikke mange svar på disse problemer, om nogen overhovedet, og hans redegørelse tyder desværre på, at regeringen er brændt ud. Hvad den har lagt frem for os i forgårs, er for lidt, for sent og for ringe.

Lad mig starte med vores nationale beslutning om EU. Vores fremtidige tilhørsforhold til EU skal afklares, og selv om det kun er en lille